

da de ere indlemmede flere Steder i større Besætninger, er Faren for Udbredelse af Smitte ikke saa meget ringe.

Paa de fleste af Steberne, hvortil Kreaturerne ere førte, ere Besætningerne stillede under offentlig Eilsyn, eller det er lige isærd med at ske; der mangler dog endnu endel Dplysninger i det Enkelte om, hvorvidt bemeldte Kreaturer ere svenske eller danske (Sr. Larsen har for mig anført, at de fleste ere svenske), ligesom om, naar de ere kjøbte og af hvem. Nogle Dplysninger foreligge allerede, og saa snart disse Dplysninger ere fuldstændiggjorte, skal de blive meddelte.

Ved den første Undersøgelse i Larsens Stalde fandtes 5 Stykker henstaaende i en Stald for sig; det var i denne, at de 2 dræbte Kreaturer havde staaet, og forsaavidt er det meget sandsynligt, at flere af disse ere smittede; af denne Grund blev disse Køer strax henflyttede til Landbohøjskolens Afsondringsstald; Staldens Desinfektion er begyndt. I den anden af Sr. Larsens Stalde henstaa 10 Løbedøer, der ere komne fra Sverig den 25de Februar; men de ere indsatte der, efterat de syge Køer vare bortflyttede og Stalden desinficeret, og der har ikke været nogen direkte Forbindelse med Dyrene i denne og i den anden Stald. Af de Køer, som Sr. Larsen har afhændet, skal jeg henlede Opmærksomheden paa de 5, som den 3die Februar vare solgte til Sr. Proprietær Foersom paa Aagesholm pr. Hedehusene; den ene af dem, der var kjøbt af Rigsdagsmand Ola Sonsson i Kongshuld pr. Helsingborg den 1ste Februar og kom hertil den 3die, viste sig syg, kort efterat den var kommen til Stedet. Den 14de Februar blev Dyr læge Olsen kaldt til den, nogle Dage efterat den havde kølvet. Efter Dyr lægens Meddelelse klagedes der over, at den havde sat betydelig af paa Udelysten, den malkede kun lidt og hostede engang imellem; der var ikke nogen Feber, Pulsen var normal, Mandbrættet lidt hyppigere end i sund Tilstand, Mandelyden kunde høres i begge Lunger, dog kun svagt i den nederste Del af højre Lunge, Hosten hul og klangløs. Den 17de Februar var Tilstanden forværret med betydeligere Mandebesvær, Perkussionen mat i den nederste Del af højre Lunge, hvilket var endnu mere Tilfældet den 26de, da Køen flyttedes over i Hestestalden. Der viste sig Flod af Næsen, Saglen af Munden, Mandelyden uholdig i den største Del af højre Lunge; den døde om Natten mellem den 3die og 4de Mars. Da jeg ved Undersøgelser her i Byen var forhindret fra at overvære Obduktionen, tilbød Dr. Bang at ville tage til Aagesholm; den døde Ko havde da henligget i 1½ Døgn i den varme Hestestald, der var derfor allerede indtraadt en stærk Dplysning. Lungerne bleve førte hertil Høiskolen, de vare stærkt overfyldte med mørkt, opløst Blod. Den højre Lunge var i hele sin nederste Del samt paa Midten, næsten op til den øverste Del af Lungen, mørk, for en stor Del, især paa Midten, belagt med et flere Linier tykt Lag plastisk Exsudat, der klæbede fast til Brysthinden; den knittede ikke ved Gjennemskjæringen. Paa Snitfladen af det angrebne Parti saas det for den ondartede Lungesyge karakteristiske marmorerede Udsæende med Exsudat i det interlobulære Bindevæv, Lungelapperne mørkerøde, paa enkelte Steder allerede med en begyndende Affarvning, saa det var tydeligt, at der allerede her var en begyndende Brand tilstede; de finere Bronchiegrene opfyldte med et kuppøst Exsudat. I Bronchieerne en ilbestinkende, blodig, slimet Vædske, der ligeledes var tilstede i rigelig Mængde i Luftrøret, hvis Slimhinde var stærkt betændt. Den venstre Lunge var angreben paa samme Maade langs den nederste Rand; men i en ringere Grad.

Børen var sund paa sin indre Flade.

Der er herefter ingen Tvivl om, at Køen har lidt af den ondartede Lungesyge. I Stalden havde den staaet sammen i et Hjørne med de 4 andre samtidig til Stedet komne Køer, af hvilke de to begyndte at vise sig mindre raske.

Da denne Ko, som er kjøbt den 1ste Februar og kun en Dag har staaet i Larsens Stald, inden den den 3die kom til Aagesholm, og den allerede har begyndt at vise sig syg nogle Dage, efterat den var kommen dertil, er det høist sandsynligt, at den har været smittet, medens den var i Sverig, og det er maaske den, der har bragt Sygdommen til Larsens Stald. Mistanke i saa Henseende kan maaske ogsaa hvile paa en anden svensk Ko, der blev syg hos Sr. Larsen, og som han lod slagte efter en halv Snes Dage; men der har ikke været Leilighed til at undersøge Lungerne af den.

Af de 2 Køer, som ere solgte til Køholder Jensen, Besterbro, er den ene, som er opstaldet hos Mathiesen paa Hartmanns Vej, ikke rigtig raske; den har Hoste, vil ikke rigtig æde eller trives, den er kjøbt af en Enke i Humlarv pr. Åstorf.

Af Køerne fra Larsens Stald have de 5, som staa paa Landbohøjskolen, de 4, som staa paa Aagesholm, og den ene hos Mathiesen paa Hartmanns Vej været særlig udsatte for Smitte, og nogle af dem ere desuden syge. Jeg vil indstille til det høie Ministerium, at der gives Tilladelse til at nedslaa disse 10 Køer ved Veterinærpolitiet's Assistance efter forudgaaet lovlig Lagation, ligesom jeg maa anse det for særdeles ønskeligt, at der meddeles mig Fuldmagt til af de Besætninger, i hvilke Køer fra Sr. Larsens Besætning ere indlemmede, paa samme Maade at lade nedslaa den